18/06/2020

«Ο υπόπτερος», Μητροπολίτου Καστορίας

/ Ορθόδοξες Προβολές

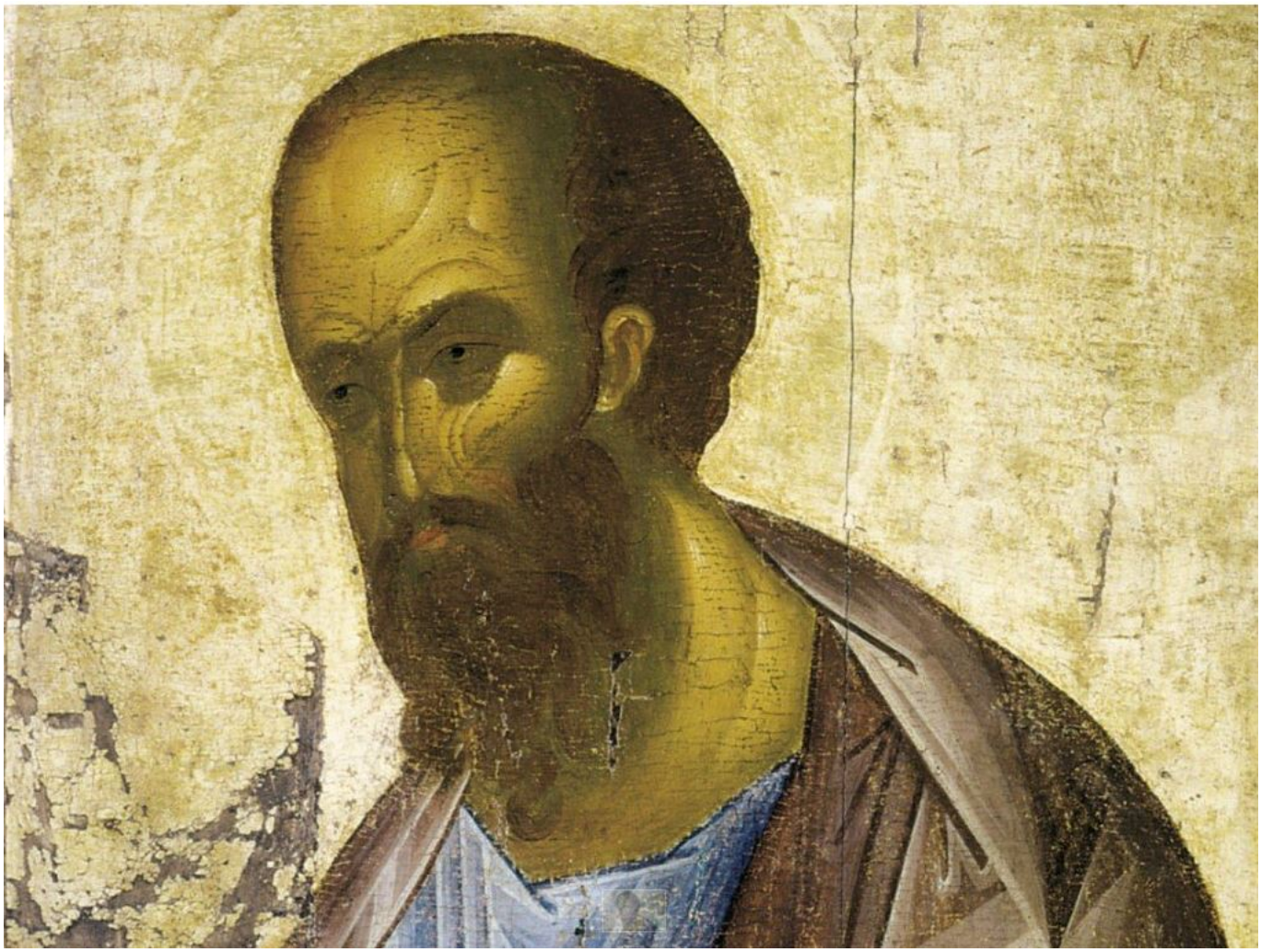

«***Ποια γλώσσα ανθρώπου μπορεί να περιγράψει τους κόπους και τους μόχθους του Αποστόλου των Εθνών, Παύλου;*** *Ποιος μπορεί να περιγράψει τους αγώνες του, προκειμένου να μορφώσει Χριστό μέσα στις καρδιές των ανθρώπων; Γι' αυτό, γεμάτος θαυμασμό, ο ιερός υμνογράφος λέγει: «Τα κατά πόλιν δεσμά και τας θλίψεις σου, τις διηγήσεται, ένδοξε Απόστολε Παύλε; τους κόπους, τους μόχθους, τας αγρυπνίας, τας εν λιμώ και δίψει κακοπαθείας, τας εν ψύχει και γυμνότητι, την σαργάνην, τους ραβδισμούς, τους λιθασμούς, την περίοδον, τον βυθόν, τα ναυάγια; Θέατρον εγένου και Αγγέλοις και ανθρώποις. Πάντα ουν υπέμεινας εν τω ενδυναμούντι σε Χριστώ, ίνα κόσμον κερδήσης εν Χριστώ Ιησού τω Κυρίω σου...*» (Απόστιχα Εσπερινού 29ης Ιουνίου).

- Του Σεβ. Μητροπολίτου Καστορίας κ. Σεραφείμ, Υπερτίμου και Εξάρχου Άνω Μακεδονίας

«Δεν προσέφερε θυσίες και ολοκαυτώματα όπως στην Παλαιά Διαθήκη, αλλά προσέφερε τον εαυτό του θυσία στον Θεό, γι' αυτό ο ιερός Χρυσόστομος τον ονομάζει «υπόπτερο».

«Όμως, δεν αρκέστηκε στις θυσίες αυτές, αλλά επειδή ***αφιέρωσε καλά τον εαυτό του, προσέφερε και την οικουμένη θυσία και σαν να είχε φτερά, διέσχισε την γη και την θάλασσα, την Ελλάδα και τις άλλες χώρες, και γενικά όλη την γη που βλέπει ο ήλιος, όχι μόνο οδοιπορώντας, αλλά ξεριζώνοντας τα αγκάθια των αμαρτημάτων και σπέρνοντας τον λόγο της ευσεβείας, απομακρύνοντας την πλάνη, επαναφέροντας την αλήθεια, κάνοντας αγγέλους από τους ανθρώπους ή καλύτερα από δαίμονες τους ανθρώπους τους έκανε αγγέλους****. Γι' αυτό και όταν επρόκειτο να φύγει από τον κόσμο, ύστερα από τους πολλούς κόπους του και τα πολλά τρόπαια αυτά, παρηγορώντας τους μαθητές του έλεγε: «Και αν ακόμη χύνω το αίμα μου σπουδή επάνω στην θυσία και λειτουργία της πίστεως σας, χαίρω και χαίρω μαζί με όλους σας· γι' αυτό και εσείς χαίρετε και συγχαίρετε με εμένα». Τι, λοιπόν, θα μπορούσε να υπάρξει ισάξιο με την θυσία αυτή, την οποία πρόσφερε στο θυσιαστήριο που είναι επάνω στους ουρανούς;»* (Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, Εις τον Απόστολον Παύλον, Ομιλία Α΄, ΕΠΕ 36,403-405).